

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvscvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

4. De tempore quo iacuit in sepulchro.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72797)

pulcro resurrexit virtute diuina, quae nullis terminis coarctatur. Et deo hoc, quod a sepulcro surrexit, iustitiam arguente fuit, quod homines erant resuscitandi virtute diuina non solum de sepulchris, sed etiam de quibuscumque cineribus.

In q. 52. ar. 4. cor. & q. 53. ar. 2. cor. & opul. 3. ar. 2. 3. & opul. 60. c. 20. et 1. cor. 15. l. 1.

Hom. 31. in euang. de cinando ad fin.

1. 4. ca. 4. post med. to. 4.

ar. 6. q. prec.

1. ca. 13. to. 4.

¶ Super Quaestione quinquagesima prima articulum primum.

In corpore una conclusio. Conueniens fuit quod Christus duabus noctibus & una die esset in sepulchro. Probatur: semper, quo Christus fuit in sepulchro, effectum mortis eius representat: sed effectus est duplex, nostra mors tenebrosa destructa, & ipsa mors eius lax est caua. ergo conuenienter una die & duabus noctibus mansit in sepulchro. Omnia clara sunt.

¶ In responsione ad primum, aduerte quod auctoritas Ecclesiae indubie credentis Christum surrexisse prima sabbathi in mane uel circa, & inde diem resurrectionis die Dñicam nominauit, elidit omnes nouitates praesumentium hoc in dubium reuocare, & expone re Euangelitas suo sensu. Et propterea tales non audiendi, sed utandi sunt a pijs Ecclesiae auribus.

¶ In eadem ratione aduerte nouit, quod quilibet trium naturalium dierum mortis Christi, numeratur, accipiendo noctem pro prima parte eius: sexta feria. n. incipit a nocte terminante diem Iouis. & similiter sabbatum incipit a nocte terminante feriam sextam, & similiter Dñica incipit a nocte in qua Chrs surrexit. Dies vero creationis mundi numerantur, incipiendo a die ut a prima parte, ita quod mane incipit dies, & durat usque ad aliud mane exclusiue: secunda siquidem pars eius est nox. Et hoc notatur, quum dñ factum est uespere & mane dies uniusa termino. n. lucis diurna dixit, Et factum est uespere: & a termino nocturnarum tenebrarum subiunxit, & mane: ita quod ipse ordo numerandi manifestat

ARTICULVS III.

Vtrum Christus fuerit in sepulchro solum una die, & duabus noctibus.

AD QVARTVM sic proceditur. **A**VI quod Christus non fuerit in sepulchro solum una die, & duabus noctibus. Dicit enim ipse Marth. 12. Sicut fuit Ionas in uentre ceti tribus diebus & tribus noctibus, ita Filius hominis erit in corde terrae tribus diebus & tribus noctibus: sed in corde terrae fuit in sepulchro existens, non igitur fuit in sepulchro solum una die & duabus noctibus.

¶ 2. Prat. Greg. * dicit in Hom. Paschali, quod sicut Samson abstulit media nocte portas Gazae, ita Christus media nocte auferens portas inferni, resurrexit: sed postquam resurrexit, non fuit in sepulchro, ergo non fuit in sepulchro duabus noctibus integris.

¶ 3. Prater. Per mortem Christi lux praualluit tenebris: sed nox ad tenebras pertinet, dies autem ad lucem. ergo conuenientius fuit, quod corpus Christi fuerit in sepulchro duobus diebus & una nocte, quam e conuerso.

SED CONTRA est, quod sicut Augustinus * dicit in 4. de Trinitate. Christus in diluculo resurrexit, in quo aliquid lucis apparet, & adhuc tamen aliquid remanet tenebrarum noctis: unde de mulieribus dicitur, Ioan. 20. quod cum adhuc essent tenebrae, uenerunt ad monumentum. Ratione ergo harum tenebrarum Gregor. * dicit Christum media nocte surrexisse: non quidem diuisa nocte in duas partes aequales, sed infra ipsam noctem: illud enim diluculum, & pars noctis pars dici dici potest propter conuenientiam, quam cum utroque habet.

RESPON. Dicendum, quod ipsum tempus, quo Christus in sepulchro mansit, effectum mortis eius representat. Dicitur enim est autem supra, * quod per mortem Christi liberati sumus a duplici morte, scilicet a morte animae & a morte corporis, & hoc significatur per duas noctes, quibus Christus in sepulchro permansit: mors autem eius, quia non fuit ex peccato proueniens, sed ex charitate suscepta, non habuit rationem noctis, sed diei, & ideo significatur per diem integrum, quo Christus fuit in sepulchro. & sic conueniens fuit, quod Christus una die & duabus noctibus esset in sepulchro.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod sicut August. * dicit in lib. de consensu euangelistarum, quidam modum loquutionis

scripturae nescientes, noctem uoluerunt annumerare tres illas horas a sexta usque ad nonam, quibus sol obscuratus est, & diei tres horas alias, quibus iterum terris est redditus, id est a nona usque ad Occasum: sequitur, nox futuri sabbathi, qua cum suo die computata erunt iam duae noctes & duo dies. Post sabbatum autem sequitur nox primi sabbathi, id est illucescentis diei dominici, in qua tunc Dominus resurrexit, & ita adhuc non constabit ratio trium dierum, & trium noctium. Restat ergo, ut hoc inueniatur, illo scripturarum usitato loquendi modo, quo a parte totum intelligitur, ita scilicet quod unam noctem, & unam diem accipiamus pro uno die naturali. Et sic primus dies computatur ab extrema parte sui, qua Christus in sexta feria est mortuus & sepultus: secundus autem dies est integer cum 24. horis nocturnis & diurnis, nox autem sequens pertinet ad tertium diem: sicut enim primi dies propter futurum hominis lapsum, a luce in noctem, ita isti propter hominis reparationem, a tenebris computantur in lucem.

AD SECUNDVM dicendum, quod sicut August. * dicit in 4. de Trinitate. Christus in diluculo resurrexit, in quo aliquid lucis apparet, & adhuc tamen aliquid remanet tenebrarum noctis: unde de mulieribus dicitur, Ioan. 20. quod cum adhuc essent tenebrae, uenerunt ad monumentum. Ratione ergo harum tenebrarum Gregor. * dicit Christum media nocte surrexisse: non quidem diuisa nocte in duas partes aequales, sed infra ipsam noctem: illud enim diluculum, & pars noctis pars dici dici potest propter conuenientiam, quam cum utroque habet.

AD TERTIVM dicendum, quod intantum lux in morte Christi praualluit (quae significatur per unam diem) quod tenebras duarum noctium, id est duplicis mortis nostrae remouit, ut dictum est.

huc priorē tenebris computatam. Ratio autem horum contrariorum ordinum in littera hac redditur satis clara.

¶ In responsione ad vltimum percipere nouit, quod sicut dicimus, media uita in morte sumus, & propea limitamus nos, quasi diuidamus uitam in duas partes aequales, & similiber gesta in cluso die dicimus facta media die: & submersos in mari dicimus in medio mari submersos, non diuidendo mare in duas partes aequales: ita resurrectione in quacumque parte noctis factam, dicimus media nocte factam absque diuisione noctis in duas partes aequales.

1. 4. 52.

Homil. 31. euang. de remouit.

In corp. in

QVAESTIO LII.

De descensu Christi ad inferos, in octo articulos diuisa.

¶ **E**INDE considerandum est de descensu Christi ad inferos.

ET Circa hoc quaeruntur octo. **¶** Primò, Vtrum fuerit conueniens Christum ad inferos descendere. **¶** Secundò, in quem infernum descenderit. **¶** Tertio, Vtrum totus fuerit in inferno. **¶** Quarto, Vtrum aliquam mortem ibi traxerit,

¶ Super Quaestione quinquagesima secunda articulum primum.

Tertius clarus: **¶** In corpore, una conclusio: Conueniens fuit Christum ad inferos descendere. Probatur tripliciter. Prima ratio conuenienter ex ratione ad primum. Secunda ratio, conuenienter ex ratione ad secundum. Ratio ad tertium de motu Angelorum satis in Comment. 1. partis tractata est.

¶ Super